

Nordsjælland, og de tidligere Skovridere har ogsaa gjort deres til netop at forskønne de Dele af Skovene, der ligger omkring Skovridergaarden. Der er det saakaldte Kroghske Lysthus og den Kroghske Udsigtshøj, hvorfra der er et vidunderligt Panorama ud over Kullen og Sundet mod Nord og ned til Hveen, og fra det vestlige Udsigtspunkt, der ligger 216 Fod over dagligt Vande, kan Skovrideren overse hele sit Skovriderdistrikt helt ud til Klosteris og Hornbæk Plantage. Bygningen, som nu udgør Skovridergaarden, er jo ikke ret gammel; den er opført i 90erne, og det skal være et særdeles godt Hus, som er vel indrettet til Skovriderbolig. Det siges saa, at det ligger i en Udkant af Skovdistriktet, og det skal heller ikke benægtes, men det Sted, hvor man tænker paa at flytte hen, og som ogsaa er et ganske overordentlig dejligt og smukt Sted, er, om end det maaske er lidt mere centralt, dog alligevel ret yderlig beliggende i østlig Retning af Skovdistriktet. Det er derfor maaske nogen Overvejelse værd, om det er rigtigt at sælge selve Hovedbygningen. Lovforslaget er, som det er kommet herop fra Folketinget og forelagt af den højtærede Minister, baseret paa, at Salget kun kan ske, naar en antagelig Pris kan opnaas. En antagelig Pris er jo et noget vagt Udtryk, men efter hvad der er nævnt af den første ærede Taler, ved vi altsaa, hvad man omtrent tænker sig ved en antagelig Pris. Dette Salg skal bl. a. ske, for at Skovrideren kan faa en forøget Indtægt, men allerede derved, at Jorden bliver bortsolgt, og Kapitalens Rente bliver lagt til Embedet, vil han vel sagtens kunne faa sine Vilkaar forbedrede noget. Idet jeg altsaa fuldstændig kan tiltræde, at selve Markerne og Jorderne, der hører til Skovridergaarden, bør sælges, beder jeg den højtærede Minister, inden en endelig Afgørelse træffes i Sagen, og inden en antagelig Pris kan naas, nøje at overveje, om det ogsaa er rigtigt at nedlægge selve Bygningerne, hvori Skovrideren bor, og eventuelt opføre en anden Bygning.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Jeg takker for den Modtagelse, Forslaget har faaet fra de to ærede Gruppeordføreres Side. Angaaende Bemærkningen, som vi nu hørte fra det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede), maa jeg sige, at hvis det høje Ting vedtager Forslaget, som det foreligger her, gives der Landbrugsministeriet Bemyndigelse til at afhænde Skovridergaarden „Landlyst“, og

jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at paalægge mig at bevare Hovedbygningen for Embedet og kun sælge Jorden bort og lade Skovrideren bo ude i selve „Landlyst“s Hovedbygning. Det afhænger imidlertid af de Forhold, der til sin Tid kommer til at foreligge, om Skovridergaarden bliver udbudt samlet eller delt. Der bør ved Udbydelsen naturligvis gøres alt for, at der er Betingelser for at faa det størst mulige Udbytte ud af Ejendommen. Men det er ønskeligt at faa Skovriderboligen lagt mere mod Øst i Stedet for den, hvor den nu ligger. Det er ganske rigtigt, at det ikke er synderligt mere centralt, naar man ser paa Kortet, men det ligger bekvemmere for Jernbanen og derfor ogsaa bekvemmere for Distriktets Administration. Jeg holder for, at man ikke bør søge her i dette Ting at begrænse Forudsætningerne for Realisationen af „Landlyst“ ved at indsætte et Ændringsforslag, der gør min Handlefrihed mindre, end den er bestemt efter Lovforslaget, som det foreligger her, og som det er vedtaget af Folketinget. I øvrigt takker jeg for den Imødekommen, hvormed det høje Ting igennem sine Ordførere har taget imod Forslaget.

Hage: Den Tanke, at sælge Jorden og beholde Bygningen uden Jord som Embedsbolig, har jeg naturligvis ogsaa overvejet, men naar jeg ikke har fremhævet noget i saa Henseende, er det, fordi Overvejelserne har ført mig til det Resultat, at det dog maaske ikke er den rigtige Vej at gaa. Jeg skal bemærke lige overfor den ærede næstforegaaende Taler (Tvede), at hvis hans Tanke skulde gennemføres, saa maa hele Lovforslaget omskrives. Det kan i saa Tilfælde ikke bruges, som det nu er, for saa kan Skovrideren ikke faa Løntillæget efter denne Lov, de 1,000 Kr., som han vil faa, saaledes som Paragraffen nu er affattet. I saa Tilfælde maa altsaa Lovforslaget omskrives, men det kan man naturligvis gøre, hvis det ærede Medlem nærmere vil udforme sin Tanke. Med Hensyn til den finansielle Side af Sagen bemærker jeg, at naar jeg ikke anbefaler at gaa den Vej, det ærede Medlem anbefalede, er det, fordi jeg ikke tror, at der vil tjenes noget for Statskassen derved. Der hører nu 11,6 ha. under Skovridereembedet eller, lad os sige, med et rundt Tal paa den gamle Maade 20 Tønder Land af simpel Kvalitet. Jeg tror ikke, at denne Jord, naar den bliver solgt for sig, vil udbringe ret meget pr. Tønde Land. Det,